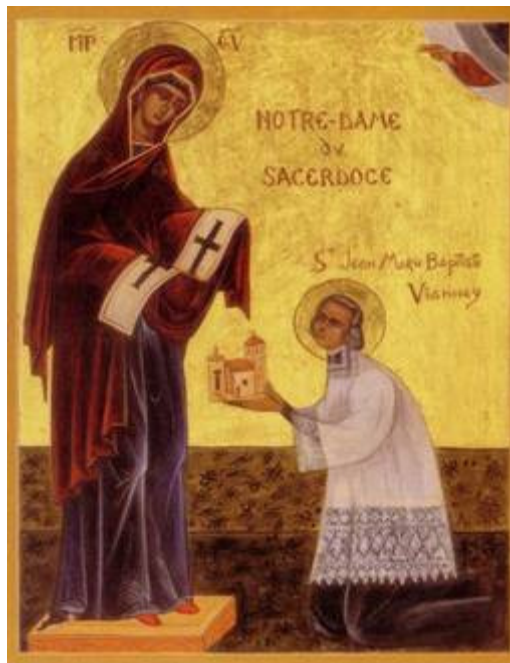

PARROQUIA DE SANT VICENÇ DE SARRIA SUPLEMENT DE FULL DOMINICAL

Any 30, núm. 40, Diumenge XXVII de durant l'any , 4 d'octubre de 2009, Sant Francesc d'Assís

Carta d'inici de curs

“VOLEM CONTRIBUIR A LA VOSTRA ALEGRIA”

L'expressió és de Sant Pau (2 Co 1,24) i il·lumina magníficament l'esdeveniment del que us vull parlar: l'Any Sacerdotal. És un regal de Benet XVI per a nosaltres els preveres. A través de la descoberta del missatge del sant Rector d'Ars, Joan Maria Vianney, en el seu 150è aniversari de la seva mort, el Sant Pare ens crida a una profunda renovació espiritual, a un nou impuls en la recerca de la santedat, la qual és l'únic testimoniatge convincent per fer present el Misteri de Crist. És Ell el qui, per la nostra mà, desitja encara parlar, perdonar, lliurar-se a tothom.

Ara bé, ¿tindria eficàcia aquest esdeveniment eclesial si els fidels no l'aprofitessin també per a aprofundir, valorar i comprendre millor qui som, quina és la nostra missió, quina és la nostra vida? L'Any Sacerdotal és una ocasió de gràcia per a tota l'Església, sacerdots i laics!

La fraternitat entre preveres i laics

Entre sacerdots i laics cal que es doni una veritable fraternitat. I la primera condició és la humilitat: no discutir sobre qui és el més gran, el més important. Jesús ho mostrà amb el seu gest del Sant Sopar: agenollant-se davant els apòstols ens ensenyà a posar-nos en una actitud de servei. El Senyor s'humilià fins a la mort i una mort de creu. Mitjançant l'ordenació sacerdotal el prevere ha estat escollit pel Senyor no com una “cosa”, sinó com una “persona” la missió de la qual és esdevenir imatge de Crist Pastor enmig del poble que li és encomanat. Sabem prou bé que la persona és un ésser-en-relació. També cada u de nosaltres. No venim d'una altra galàxia. En la vida de cada sacerdot hi ha un itinerari espiritual que cal saber descobrir, apreciar, valorar per part dels fidels, petits, joves i grans. També nosaltres necessitem de la vostra comprensió, del vostre ajut, del vostre afecte. Quan aquesta comunió és afectiva i efectiva, quan els recels o la poca comunicació entre nosaltres se superen, una comunitat cristiana és beneïda pel Senyor!

La fecunditat pastoral de l'Església és el fruit de la comunió del poble i dels seus pastors. És per aquesta raó que entenc l'Any Sacerdotal com un camí de conversió, tant per als preveres com per als laics. No podem deixar de tenir molt present la realitat meravellosa del Cos de Crist en el qual tots els membres del Poble de Déu ens relacionem com una mena de “vasos comunicants” de la gràcia. Constituïts en imatge sacramental de Crist-Pastor, els preveres ens hem de donar a la nostra comunitat amb autèntica caritat pastoral, essent al costat de tants germans que experimenten la fatiga, el sofriment, la soledat, i compartint també les vostres alegries: per això m'agrada l'expressió de Sant Pau: “*Volem contribuir a la vostra alegria*”. La pastoral del “tu a tu”, l'actuar de manera que vegin en la persona del sacerdot un home que els acull, que els escolta amb gust i que els mostra una sincera amistat, que el sentin com un germà entre germans, és el tarannà amb que voldríem exercir la nostra missió.

No caure en gestos banals i rutinaris

Per a nosaltres la celebració dels sacraments són autèntics moments d'amor, gestos culminants de la fe que ens abrussa al cor, i per això procurem no fer dels mateixos uns gestos banals, mecànics, repetitius. ¿És així també per a vosaltres? La nostra alegria és la vostra participació joiosa en la vida sacramental, especialment en la Reconciliació i l'Eucaristia. Aquí també cal parlar dels “vasos comunicants”. Els sacerdots ens descoratgem quan percebem en certs gestos dels fidels un “mer compliment”, distància, rutina, absència de comunicació, de sintonia, d'interès, de participació activa, de generositat.

Volem ser uns enamorats de Jesucrist i del seu Evangeli, la qual cosa ens exigeix molt: coneixement intern del Senyor, pregària intensa, amor pel seu temple, assimilació i meditació de la seva Paraula, identificació amb els seus sentiments.

Us demanem el sosteniment de la vostra pregària. No hi ha amor per Jesucrist sense sofriment. La nostra alegria és molt gran quan verifiquem que la comunitat creix i madura en aquest amor al Senyor i als germans. A voltes, però, ens podem deixar endur per la duresa, la inflexibilitat, podem cometre excessos d'autoritat. No ens deixeu sols, aleshores! Si cal, corregiu-nos amb autèntica caritat. També cal revisar actituds no sempre justes per part d'alguns fidels: demandes poc sinceres o mundanes, capricis, conveniències socials, rutines, poca participació, manca de comunió fraternal, de valoració positiva. També hi ha el fet d'aquelles absències –les hem patit tant jo com els meus antecessors- que semblen més aviat una mena de punició dels qui hem estat enviats pel Bisbe en missió pastoral a una parròquia. Les vivim amb un gran desig de reconciliació.

Necessitem “Betànies” ben acollidores

El desig que portem al cor, ben sincerament, i malgrat els nostres defectes i fragilitats, és només aquest: que les persones que se'ns atansen, després d'un encontre amb nosaltres, tinguin la impressió d'haver estat acollides per Jesús. Que de les nostres mans s'expandeixi el bon perfum de Crist: que la mansuetud, la dolcesa, la tendresa de Jesús prengui forma en els nostres gestos, en les nostres encaixades de mà, en la nostra pregària i, sobretot, en les celebracions dels sagraments, en la caritat envers els més necessitats. Hi ha quelcom que podem fer possible entre tots i que és bo –fins molt necessari- per tal que una comunitat no sigui estèril: la relació amb les famílies, el poder compartir un poc més la vostra vida familiar, el viure plegats la parròquia com una “família de famílies”. Jesús era acollit a Betània, a casa de Llätzer, Marta i Maria. A aquest pastor que us escriu el fa feliç –de fet, ens fa feliços a tots els sacerdots- ser acollit de tant en tant en la “Betània” de les famílies, les quals són i han de ser “petites esglésies”. Volem contribuir a la vostra alegria, perquè aquesta ens fa ser a nosaltres uns sacerdots més plenament feliços i joiosos! Quina alegria no ens donaria que sorgís algun grup integrat per matrimonis joves!

Tinguem sempre per model a Maria, la qual en el seu “fiat” ens mostra el camí de transformació que va del “jo personal” al “jo eclesial”. Sí, en Maria, i per obra de l'Esperit, podem veure-hi com una espècie d' “ànima eclesial”, que significa el compromís per part de tots nosaltres, preveres i laics, de posar el bo i millor del dons rebuts al servei de l'Església i de la seva missió. Amb Maria, tinguem per intercessors a sant Francesc d' Assís, a sant Joan Maria Vianney i al nostre beat Pere Tarrés!

Mn. Manel Valls, rector

“Els que convisqueren amb ell reconden prou bé amb quina freqüència aflorava el record de Jesús als seus llavis; amb quanta dolcesa i suavitat dialogava i amb quin amor tan tendre en parlava. De l'abundor del cor parlava la seva boca, i aquell amor abrusat de dins bullia transformat cap a fora. Estava íntimament unit a Jesús: Jesús en el cor, Jesús als llavis, Jesús a les oïdes, Jesús als ulls, Jesús a les mans, Jesús sempre present en tots els altres membres”.

Tomàs de Celano, Vida Primera, núm. 115

FELICITEM MOSSÈN FRANCESC! Mn. Francesc Vergés i Vives, capellà de les Benetes de Sant Pere de les Puel·les, celebra avui el seu sant. Sabem prou bé com, malgrat les seves limitacions físiques i comunicatives, Mn. Francesc porta al cor el desig d'anunciar l'Evangeli a tots els qui el visiten i n'és un magnífic testimoni.

CERCLES D'ES TUDI PER A JOVES. Un grup de joves entre 20 i 35 anys ens trobem cada divendres a les 21h, per formar-nos cada vegada més com a cristians en la pregària, en la lectura de l'Evangeli, en la reflexió de temes d'actualitat. El proper divendres, 9 d'octubre comencem el nou curs. Aquesta primera trobada serà, però, a les 21'30h.

XOCOGRESCA A L'ESPLAI PARROQUIAL. L'esplai ja comença! I vet aquí que el proper dissabte dia 10 ja tenim una de les activitats més engrescadores: la xocogresca. A la Plaça de la Vila, de 17'30h a 19'30h, tots els infants i familiars tenen una cita amb la xocolata, la música i les proves de la gimcana que preparen els monitors.

COMENÇA LA CATEQUESI D'INFANTS. El dijous 8 d'octubre comença el nou curs per a tots els infants els pares dels quals demanen que completin la seva iniciació cristiana. Tot un equip de catequistes els rebran a les 18h, al Centre Parroquial, lloc on es farà la catequesi. Els pares han de tenir en compte que la catequesi està integrada per la trobada de cada dijous i la seva participació en la Missa dominical

MISSA FUNERAL PER MONTSERRAT CANALS. Demà dilluns, a les 20:15, oferirem la Missa en sufragi de l'ànima de la Montserrat.

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. **Horari d'estiu:** Dissabtes i Vigílies de festa: 18:00 i 20:15. **Diumenges:** 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions:** dies feiners de 8:45 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Càritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07. **Centre Parroquial** – c/Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net